

BÀI HỌC 12

THỬ SỐNG THEO CÁ TÍNH CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

CÂU GỐC: “Đoạn, Ngài lại phán: Vì loài người mà lập ngày Sa-bát, chớ chẳng phải vì ngày Sa-bát mà dựng nên loài người. Vậy thì Con người cũng làm chủ ngày Sa-bát” (Mác 2:27, 28).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Sáng thế Ký 1, 2; Xuất 16:14–29; Ê-sai 58:1–14; Ma-thi-ơ 12:1–13; Lu-ca 13:10–17.

Hương là người Cơ Đốc Phục Lâm duy nhất trong nhóm sinh viên học bằng cao học tại đại học, và việc cô chọn không tham gia một số các chương trình họp mặt, ca hát với các bạn vào ngày Sa-bát là điều ai cũng biết khiến niềm tin của cô rất rõ ràng.

Một ngày nọ, một trong những người bạn của cô là Thu, gọi cô. Chồng của Thu, sẽ phải đi tu nghiệp trong sáu tuần và Thu hỏi Hương rằng Hương có muốn mỗi cuối tuần vào ngày thứ Sáu đến chơi với cô ấy không, vì Thu biết Hương là sinh viên xa nhà ở nội trú cũng sẽ không có mục gì trong ngày thứ Sáu.

Trong bốn đêm thứ Sáu đầu, hai cô bạn để thì giờ nấu nướng với nhau, họ đàn hát và chia sẻ kinh nghiệm của đời sống Cơ Đốc nhân của mình. Trong buổi cuối tuần lần thứ năm, Thu kể lại cho Hương nghe rằng cô đã đi phố mua sắm, và khi nhìn đồng hồ, cô đã nghĩ, Ô, tốt, ngày Sa-bát sắp đến rồi. Cô chợt nhận ra rằng trong bốn đêm thứ Sáu, cô đã trải nghiệm một điều mới mẻ trong kinh nghiệm Cơ Đốc giáo của mình. Cô đã tăng tiến trong đời sống tâm linh mình và cô đã học được nhiều hơn về Đức Chúa Trời, và củng cố đức tin. Ngày Sa-bát đã là một cơ hội cho cô học hỏi và phát triển cá nhân.

Đây là một câu chuyện thú vị về cách chúng ta có thể nghĩ về ngày Sa-bát, không chỉ là một ngày nghỉ ngơi không thôi, mà còn là một phương tiện để giáo dục.

1. THỜI GIAN ĐỂ KINH NGẠC

Bạn có bao giờ tự hỏi tại sao Chúa chọn cho chúng ta hai bản tường trình về sự Sáng tạo trong hai đoạn đầu của Sáng thế Ký không? Sáng thế Ký 1 kể lại tuần lễ Tạo Thế và những điều diệu kỳ xảy ra cho địa cầu trước khi nó được hình thành và sau đó là sự sống, và cao điểm của sự sáng tạo khi người nam và người nữ được dựng nên vào ngày thứ Sáu. Sáng thế Ký 2 cũng nhìn vào cùng một câu chuyện nhưng từ một góc nhìn khác, với trọng tâm đặc biệt vào ngày thứ Sáu. Ở đây, A-đam nay là trung tâm của khung cảnh này, và mọi vật được mô tả là đã có sẵn cho người và người nữ: từ khu vườn, những con sông, các loài thú, và dĩ nhiên, người nữ được Chúa tạo từ xương sườn của A-đam.

Sự Sáng Tạo quá nhiều, quá sâu xa để chỉ được kể lại trong một bài tường trình. Thứ nhất, chúng ta tìm hiểu về một Đấng Tạo Hóa oai quyền, có cặp mắt yêu mến những vẻ tuyệt mỹ và hoàn hảo. Kế đó, chúng ta gặp một Đức Chúa Trời của các mối tương giao, là Đấng muốn nhân loại yêu thương và chăm sóc lẫn nhau và yêu thương tất cả những gì mà Ngài đã sáng tạo.

Đọc Sáng thế Ký đoạn 1 và 2 và sau đó suy nghĩ về cách ngày Sa-bát đầu tiên (Sáng thế Ký 2:1-3) liên kết với câu chuyện Sáng tạo thứ nhất, và rồi chuyển tiếp đến câu chuyện Sáng tạo thứ nhì. Kết luận của bạn qua hai câu chuyện tạo thế ấy giúp bạn thế nào để bạn hiểu được Đức Chúa Trời đã ban phước cho ngày Sa-bát và làm cho nó nên thánh có nghĩa là gì?

Hãy tưởng tượng mình là A-đam hoặc Ê-va trong ngày Sa-bát đầu tiên ấy. Đó là ngày đầu tiên mà bạn sống, ngày đầu tiên của bạn với người bạn đời yêu thương của bạn, và ngày đầu tiên của bạn với Chúa. Quả là một ngày để học hỏi! Bạn bắt đầu tìm hiểu về Đức Chúa Trời, là Đấng Tạo Hóa đã sáng tạo một thế giới tuyệt vời và mỹ miều đến vậy. Bạn ngạc nhiên khi thấy một con voi ở đây, rồi kia một con ếch đằng kia, mỗi con có những nét độc đáo của riêng nó. Bạn mỉm cười khi nhìn thấy những trò buồn cười của con hươu cao cổ hoặc con trâu. Bạn ngỡ ngàng không nói nên lời vì những màu sắc muôn màu và muôn hình vạn trạng, bạn bị mê hoặc bởi cung điệu hòa tấu của những âm thanh và tiếng động; bạn say sưa và hít thở những mùi hương hoa ngào ngạt, và khám phá những vị ngọt ngào của những hoa trái trong vườn. Và diệu kỳ hơn hết, bạn bắt đầu tìm hiểu về các mối tương giao: trách nhiệm, chăm sóc, tình yêu. Bạn trải nghiệm nó với Đấng Tạo Hóa của bạn; bạn bắt đầu thực hành nó với tất cả mọi tạo vật.

Ngày Sa-bát đầu tiên không thể là một kinh nghiệm thụ động cho A-đam và Ê-va. Đó là một cơ hội do Đức Chúa Trời tạo ra để họ tập trung vào Đấng Tạo Hóa và các loài thọ tạo. Đó là một thời gian để họ kinh ngạc.

Liệt kê các cơ hội giáo dục khác nhau mà A-đam và Ê-va có trong ngày Sa-bát đầu tiên đó. Có những cơ hội nào trong số những cơ hội ấy vẫn còn quan hệ trong ngày nay, đầu chúng có thể ở dưới dạng thế khác? Làm thế nào các cơ hội ấy vẫn có thể làm ngày Sa-bát của bạn dồi dào và phong phú hơn?

2. THỜI GIAN ĐỂ KHÁM PHÁ LẠI

Khi Môi-se được Chúa gọi phải dẫn dắt dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi Ai Cập, lúc ấy rõ ràng là dân sự đã mất sự hiểu biết rằng họ là con dân của Đức Chúa Trời. Họ cần phải khám phá lại Giê-hô-va Đức Chúa Trời là ai, là Đấng muốn họ phải thờ phượng Ngài và Ngài đã hứa ban cho họ rất nhiều lời hứa về một tương lai tuyệt vời. Ngày Sa-bát là một kinh nghiệm học tập quan trọng trong cuộc hành trình khám phá lại của họ. Nó cũng trở thành một dấu hiệu rõ ràng cho các quốc gia khác biết về mối quan hệ đặc biệt giữa Đức Chúa Trời và dân tộc này. Kinh nghiệm của bánh Ma-na là điển hình cho cách giáo dục Đức Chúa Trời dạy dân Y-sơ-ra-ên.

Trong Xuất Ê-díp-tô Ký 16:14-29, người Y-sơ-ra-ên đã học được những bài học nào?

Đức Chúa Trời ban cho dân Y-sơ-ra-ên phép lạ về bánh Ma-na, Ngài cho họ thức ăn vừa đủ cho mỗi ngày. Nếu Ngài cho họ nhiều hơn phần ấy, thì họ có thể quên ai thật sự là Đấng đã ban bố cho họ. Vì vậy, mỗi ngày, Ngài đã thực hiện một phép lạ cho họ và họ thấy được sự chăm gìn của Chúa. Tuy nhiên, vào ngày Sa-bát, sự việc lại khác, bởi vì ngày ấy là một ngày đặc biệt. Phép lạ bánh Ma-na về ngày Sa-bát nay là hai phép lạ đã được thực hiện: thực phẩm gấp đôi vào thứ Sáu và thực phẩm không bị hư thối qua đêm. Điều đó, vì ngày Sa-bát đã khiến dân Y-sơ-ra-ên phải kinh ngạc về Đức Chúa Trời, là Đấng giải thoát của họ và cho họ khám phá lại ý nghĩa của việc làm dân của Chúa là gì.

Dân Y-sơ-ra-ên đã ăn bánh Ma-na này suốt 40 năm (Xuất 16:35). Đức Chúa Trời cũng hướng dẫn Môi-se giữ một thấu đưng Ma-na trong Hòm Giao ước để nhắc nhở dân Y-sơ-ra-ên về cách Ngài đã nuôi họ trong đồng vắng (Xuất 16:32, 33). Và Ma-na cũng là một lời nhắc nhở họ về kinh nghiệm đặc biệt của ngày Sa-bát.

Cũng có những dịp khác khi Đức Chúa Trời giải thích rõ ràng với dân Y-sơ-ra-ên rằng ngày Sa-bát là một ngày đặc biệt.

Ngày Sa-bát là cách Đức Chúa Trời giúp dân Y-sơ-ra-ên khám phá lại được danh tính của họ và khám phá lại Đức Chúa Trời của họ là ai. Chúa biểu họ phải vâng giữ ngày Sa-bát, nhưng điều này được dạy cho họ trong bối cảnh của sự phát triển một niềm hiểu biết sâu sắc hơn về bản chất của Đấng Tạo Hóa của họ, và về việc xây dựng một mối tương quan dài lâu trong lời hứa với Ngài.

Nếu có một thanh thiếu niên đang cảm thấy ngày Sa-bát thật nhàm chán, và bạn muốn nói chuyện với họ. Người trẻ tuổi này chỉ giữ ngày Sa-bát vì đó là những gì Kinh Thánh nói và cha mẹ bắt phải làm. Bạn có thể gợi ý những cách gì để giúp người trẻ tuổi này (tái) khám phá ngày Sa-bát như một trải nghiệm học tập tích cực?

3. THỜI GIAN ĐỂ HỌC ĐIỀU GÌ LÀ ƯU TIÊN

Những kinh nghiệm thăng trầm trong mối tương quan của dân Y-sơ-ra-ên với Đức Chúa Trời có sự liên hệ mật thiết với cách họ đối với ngày Sa-bát. Đức Chúa Trời thấy sự không sẵn lòng tôn trọng ngày Sa-bát của họ là dấu hiệu cho thấy họ xem sự hiện diện của Ngài không quan yếu trong cuộc sống của họ (Giê-rê-mi 17:19–27). Một sự cam kết sẽ thay đổi trong cách họ đối với ngày Sa-bát cũng là một phần của việc khôi phục, là dấu hiệu cho thấy họ ý thức được điều gì là ưu tiên trong đời sống họ. Ê-sai 58 diễn tả một hình ảnh của sự tương phản này.

Đọc Ê-sai 58:1–14. Lời nào Đức Chúa Trời nói với dân của Ngài ở đây cũng thích hợp cho chúng ta ngày nay?

Dân Y-sơ-ra-ên đang giả đóng vai tín đồ của Đức Chúa Trời trong sự thờ phượng của họ, trong sự kiêng ăn của họ, nhưng cách họ sống sau khi họ xong buổi lễ thờ phượng, cho thấy họ chỉ đang trải nghiệm bằng việc làm những nghi thức hay những hoạt động của hành vi đúng đắn thôi; họ chẳng có sự hết lòng hay chân thành với luật pháp của Đức Chúa Trời.

Trong Ê-sai đoạn 58, ông tiếp tục xác định những gì Đức Chúa Trời mong đợi từ dân của Ngài.

Không những vậy, hãy đọc Ê-sai 58:13, 14. Tại sao Đức Chúa Trời chú trọng vào ngày Sa-bát ở cuối đoạn này? Nhà tiên tri dùng các cụm từ ở đây tương tự như các cụm từ trong phần còn lại của đoạn: hãy “ngừa giữ chân mình trong ngày Sa-bát, không làm vừa ý mình trong ngày thánh của ta; nếu người xưng ngày Sa-bát là ngày vui thích, coi ngày thánh của Đức Giê-hô-va là đáng kính; nếu người tôn trọng ngày đó, không đi đường riêng mình, không theo ý riêng mình, và không nói lời riêng mình,” nhà tiên tri cảnh báo. Nói cách khác, ngày Sa-bát không phải là thời gian để làm những thói quen thờ phượng mà lòng thì chỉ nghĩ những suy nghĩ của riêng bạn và sống một cuộc sống không liên quan đến sự thờ phượng. Sa-bát phải là một ngày “vui thích” và được “giữ gìn cách trang trọng”. Trong bối cảnh của phần còn lại của đoạn 58, Sa-bát là để tìm hiểu tính cách và mục đích của Đức Chúa Trời, và sau đó sống theo tính cách ấy và những mục đích ấy trong mối quan hệ của chúng ta với người khác. Biết hình thức cách giữ và thờ phượng trong ngày Sa-bát là không đủ. Những sự học biết ấy phải tác động đến cuộc sống mình. Sa-bát là thời gian học hỏi và sinh hoạt những điều ưu tiên của cuộc đời mình.

Bạn có yêu thích ngày Sa-bát không? Nếu không, bạn có thể làm gì để thay đổi điều đó? Bạn đã học được cách giữ và tôn trọng ngày Sa-bát chưa? Cả lớp hãy thảo luận về điều này. Hãy bàn luận cách thực tế về việc giữ ngày Sa-bát.

4. THỜI GIAN ĐỂ TÌM SỰ CÂN BẰNG

Đức Chúa Giê-su kính trọng và giữ luật pháp của Đức Chúa Trời (Ma-thi-ơ 5:17, 18). Tuy nhiên Chúa Giê-su cũng thách thức các lãnh đạo tôn giáo qua cách họ diễn giảng luật pháp. Không có một sự thách thức nào của Ngài mà nguy hiểm đối với giới lãnh đạo bằng những hành động của Ngài trong việc giữ Ngày Sa-bát. Các nhà hội là nơi mà người ta nhóm họp mỗi Ngày Sa-bát và là lúc người ta muốn dạy dỗ về luật pháp – các luật Torah được đọc và giải thích luôn luôn trong những dịp này. Các thầy thông giáo và những người Pha-ri-si thuộc lâu lâu lời của các luật pháp. Nhưng Đức Chúa Giê-su đi một bước xa hơn khi Ngài dạy cho các môn đồ Ngài về Ngày Sa-bát.

Đọc Ma-thi-ơ 12:1–13 và Lu-ca 13:10–17. Đức Chúa Giê-su dạy gì cho dân chúng trong thời Ngài, và cho chúng ta ngày nay, trong những dịp này?

Việc người ta xào xáo về sự kiện Đức Chúa Giê-su chữa bệnh trong Ngày Sa-bát đưa đến các cuộc tranh luận giáo lý về tính chất của tội lỗi, lý do vì sao có Ngày Sa-bát, mối liên hệ giữa Đức Chúa Giê-su và Đức Chúa Cha, và về thẩm quyền của Ngài.

Thái độ của Đức Chúa Giê-su đối với Ngày Sa-bát được tóm tắt trong câu gốc của tuần này: “Đoạn, Ngài lại phán: ‘Vì loài người mà lập ngày Sa-bát, chớ chẳng phải vì ngày Sa-bát mà dựng nên loài người. Vậy thì Con người cũng làm chủ ngày Sa-bát’” (Mác 2:27, 28). Ngài muốn cho họ thấy rằng đừng làm Ngày Sa-bát như là một gánh nặng. Ngày ấy được Đức Chúa Trời đặt ra (dựng nên) để tạo một cơ hội đặc biệt để loài người học biết về các cá tính của Đức Chúa Trời, là Đấng đã đặt ra một ngày yên nghỉ để giúp người ta ý thức được giá trị của sự sáng tạo của Ngài.

Khi đặt ra câu hỏi về các hành động của Ngài, Đức Chúa Giê-su đã buộc các môn đồ Ngài, các lãnh đạo người Do Thái, và cả đám đông phải suy nghĩ sâu xa hơn về sự dạy dỗ của Kinh Thánh cho đức tin của họ và cả cho họ biết Đức Chúa Trời là gì với họ. Rất dễ cho người ta cứ cầm đầu làm theo truyền thống và luật lệ mà không hiểu vì sao những điều ấy có ý nghĩa và lợi ích gì cho mình, nhất là những điều ấy cho chúng ta biết gì về cá tính của Đức Chúa Trời mà chúng ta phụng sự. Và điều này nữa, dẫn chúng ta đến sự vâng phục Ngài cách tin trung qua sự tin tưởng chúng ta đặt nơi những công đức mà Đấng Christ có cho chúng ta.

Cho biết cách bạn giữ Ngày Sa-bát thế nào? Bạn có làm ngày ấy trở thành một ngày dừng-làm chuyện này, không-được-làm việc kia, hơn là một ngày mà đáng lý là một khoảng thời gian biệt riêng để thật sự nghỉ ngơi an bình và suy gẫm về Chúa để học biết về Ngài nhiều hơn? Nếu vậy, thì bạn nghĩ có cách gì bạn có thể thay đổi và để ngày ấy thật sự là lúc bạn thấu thập những ân phước mà Đức Chúa Trời đã muốn bạn nhận lãnh trong ngày ấy?

5. THÌ GIỜ CHO CỘNG ĐỒNG

Đức Chúa Giê-su làm gương cho các môn đồ Ngài về việc Ngài luôn đến nhóm tại nhà hội hằng tuần. Sau khi Chúa chết và sống lại, họ vẫn tiếp tục giữ thói quen này như hết thầy các người theo Chúa khác. Nhà hội trở thành một nơi mà các sứ đồ đến nhóm họp và họ đặt những câu hỏi cho mọi người biết về sự Phục sinh, và ngày Sa-bát là cơ hội cho nhiều người đến nhóm họp lại và học hỏi cùng nhau. Nói cho cùng, Đức Chúa Giê-su đã là đấng Mê-si của người Hê-bơ-rơ, là đấng Mê-si mà các sách tiên tri trong Cựu Ước có nói đến, là những cuộn sách được đọc mỗi tuần trong nhà hội. Còn gì thuận tiện hơn nữa cho những tín đồ được đến nhà hội và rao truyền về Đức Chúa Giê-su, nhất là khi họ làm chứng cho người Do Thái cũng như những người không phải dân Do Thái nhưng “biết kính sợ Đức Chúa Trời” (Công vụ 13:16, 26).

Hãy đọc các câu Kinh Thánh dưới đây. Chúng cho chúng ta biết gì về những người theo Chúa Giê-su đã làm chứng trong những nơi công cộng? Và khi bạn theo dõi những câu này, hãy nghĩ đến những lời họ nói, họ nói với ai, và ý nghĩa những lời họ nói, và có mang lại kết quả gì không? Công vụ 13:14-45; Công vụ 16:13, 14; Công vụ 17:1-5; Công vụ 18:4.

Lời chứng của người sứ đồ vừa là tự tấm lòng do kinh nghiệm cá nhân của mình nhưng cũng vừa là những ý tưởng theo kinh điển. Phao-lô nói tường tận về quá trình lịch sử của Y-sơ-ra-ên, bắt đầu từ “tổ phụ của chúng ta” (Công vụ 13:17) ở Ê-díp-tô, và theo lịch sử của họ từ khi định cư ở Đất Hứa đến thời kỳ Các Quan xét, rồi các vua, đến Đa-vít, từ dòng dõi đó mà Đức Chúa Giê-su đã ra đời.

Phao-lô cũng như các sứ đồ khác cũng cho thấy kinh nghiệm và sự hiểu biết của cá nhân họ có ý nghĩa như thế nào trong bối cảnh của Kinh Thánh. Họ trình bày các sự thật, rồi họ tranh luận và thảo luận. Sự kết hợp trong lời chứng qua kinh nghiệm cá nhân và với Kinh Thánh khi được dùng trong việc giảng đạo, dạy dỗ và thảo luận thì mang nhiều ảnh hưởng sâu đậm. Như các đoạn Kinh Thánh cho thấy, một số nhà lãnh đạo tôn giáo đã ganh tị với uy quyền trong sự giảng dạy và làm chứng của các sứ đồ và quyền lực họ có được đối với người dân, cả người Do Thái và người ngoại bang.

Giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm cũng có một lịch sử mạnh mẽ, trong việc khuyến khích những lời chứng và giải thích thánh thư bằng những việc như giảng dạy và chia sẻ. Sự kết hợp giữa Trường Sa-bát với giờ thờ phượng và các chương trình khác trong ngày Sa-bát (chẳng hạn như nhóm thanh niên hay thiếu niên) tạo ra một chương trình giáo dục là nền tảng chính thức cho sự thờ phượng Cơ Đốc Phục Lâm. Mặc dù điều này cần được bổ sung bằng các kinh nghiệm học tập khác, nhưng nó rất cần thiết cho kinh nghiệm giáo dục của ngày Sa-bát.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Không có điều lệ nào tỏ tường hơn đã cam kết với người Do Thái để phân biệt họ với các quốc gia chung quanh cho bằng Ngày Sa-bát. Đức Chúa Trời đã thiết kế rằng sự giữ Ngày Sa-bát tỏ rõ rằng họ là những người thờ phượng Ngài. Nó được đặt ra làm một dấu hiệu cho thấy sự tách biệt của họ khỏi sự thờ hình tượng, và cho mối liên hệ của họ với Đức Chúa Trời thật. Nhưng để giữ Ngày Sa-bát là thánh, người ta phải tự mình làm thánh. Bởi đức tin, họ phải trở thành những người dự phần trong sự công bình của Đấng Christ. Khi mạng lệnh ban cho Y-sơ-ra-ên, ‘Hãy nhớ Ngày Sa-bát, và giữ nó là ngày thánh,’ Chúa cũng nói với họ, ‘Các ngươi sẽ là một dân tộc thánh cho Ta’ (Xuất Ê-díp-tô Ký 20:8; 22:31). Chỉ có như vậy, Ngày Sa-bát mới có thể phân biệt Y-sơ-ra-ên là dân thờ phượng Đức Chúa Trời.” – Ellen G. White, *Desire of Ages*, trang 283.

“Và rồi, Ngày Sa-bát là một dấu hiệu của quyền uy của Đấng Christ để làm chúng ta nên thánh . . . Như một dấu hiệu về quyền năng thánh hóa của Ngài, Ngày Sa-bát được ban cho tất cả những ai qua Đấng Christ trở thành một phần của dân Y-sơ-ra-ên của Đức Chúa Trời.” – *Desire of Ages*, trang 288, 289.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Thường người Cơ Đốc Phục Lâm hay bỏ thì giờ để xem xét những gì không được phép để làm trong ngày Sa-bát. Hãy soạn ra một bộ các câu hỏi giúp những người giữ Ngày Sa-bát tập trung vào những điểm lý tưởng mà chúng ta đã thảo luận trong bài học tuần này và nhấn mạnh Ngày Sa-bát là một kinh nghiệm giáo dục. Thí dụ: “Vậy tôi làm gì trong Ngày Sa-bát để giúp tôi tìm hiểu thêm về bản tính của Đức Chúa Trời?”
2. Hãy đọc lại các đoạn văn trích dẫn từ Ellen G. White được đưa ra ở trên. Chúng như cho rằng không chỉ là hình thức của việc giữ ngày Sa-bát mà thiên hạ phân biệt ai là người giữ ngày Sa-bát. Những người thật sự “tham gia với Đấng Christ về sự công bình Ngài” và đã được làm nên “thánh” thì như thế nào? Điều này có liên quan gì đến ngày Sa-bát?
3. Những cách nào bạn có thể làm phong phú thêm kinh nghiệm ngày Sa-bát của mình? Xác định ba mục tiêu tập trung vào những gì bạn muốn học được qua cách giữ ngày Sa-bát trong 12 tháng sắp tới.